

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 55.

Tredie Sæssion.

22de Møde.

Onsdagen den 12te November.

(Fortf.)

Rigsministeren: Det kunde maastee være gavnligt, om jeg strax besvarede de Indvendinger, som ere blevne fremsatte af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Den ærede Rigsdagsmand paastod, at der var Kræfter nok tilstede til Mandskabets Indøvelse, og indskrænkede sig herved til simpelthen at benægte, at det forholder sig saaledes, som jeg oplyste. Naar man saaledes stiller Paastand mod Paastand, er det naturligt, at man documenterer sin Paastand, førend der kan fældes Dom i Sagen, og jeg skal ogsaa for min Part være villig til ved given Leilighed at bevise, at min Paastand er medholdelig. Dernæst yttrede den ærede Rigsdagsmand, at det var besynderligt, at jeg ikke var fremkommet med Forslag om strax at faae 500 Mand udfrevne. Jeg vil dertil svare: hvis jeg virkelig var overbevist om, at de Forhold, som for Diebliffet bestaae, ville vedblive at bestaae et Aar rundt, da vilde jeg ikke betænke mig paa strax at fremkomme med et saadant Ændringsforslag, men da jeg har det Haab, at det ikke vil vare længe, inden man kan permittere de fra 1850 indkaldte 500 Mand, troer jeg, det nu vilde være overflødigt at fremkomme med et saadant Forslag som det paa-pegede.

Bregendahl: De af den ærede Justitsminister før fremhævede Betragtninger, der skulde godtgjøre, at den Udtalelse, der indeholdes i Udvalgets Betænkning om Nødvendigheden for Udgivelsen af den foreløbige Lov, som her forhandles, var ugrundet, ere allerede tildeels besvarede af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning),

og jeg skal derfor kun tillade mig endnu at tilføie, at den ærede Justitsminister selv har erkjendt, at en stor Deel af de til Sæssionen hørende Forretninger, saaledes som Udvalget har udtalt, maa betragtes som administrative Anliggender, og at saaledes Intet kunde have været til Hinder for, at Administrationen havde foranstaltet disse foretagne, og at den ikke paa Grund af den tidligere Sammenblanding af flere Forhold kunde have haft Betænkneligheder ved at lade disse Anliggender foretage som administrative Handlinger, saa at der altsaa Intet kunde være til Hinder for, at denne Deel af Sæssionen blev paabuden at udføres paa den Maade, som skeet er ved den foreløbige Lov. Men deri ligger ingen Nødvendighed for, at den foreløbige Lov skulde gaae videre end til Paabydelsen af disse foreløbige Forretningers Udførelse ved Sæssionen; deri ligger ingen Nødvendighed for, at den foreløbige Lov tillige skulde bestemme, hvor stort et Antal af det værnepligtige Mandskab, som maatte findes tjenstdygtigt, der skulde udskrives. Dette kunde den foreløbige Lov uden Gene for Administrationen meget vel have ladet være at omhandle; det kunde man have opsat, til Rigsdagen var samlet. Det vilde være meget ønskeligt, om dette havde fundet Sted; thi det kan ikke nægtes, at den foreløbige Lov maa hos den Aldersklasse, som er behandlet ved Sæssionen, vække Forhaabning om, at de, som trak de høiere Lodder, ikke vilde blive indkaldte til Tjeneste i dette Aar, og at de om kort Tid, i det Høieste om to Aar, vilde gaae over til Forstærkningen. Det kan ikke være Andet, siger jeg, end at saadanne Forestillinger maae være opstaaede hos en Deel af det udskrivningspligtige Mandskab og det kan ikke være Andet, end at de, i Henhold til disse Forestillinger, hvortil de ifølge den foreløbige